

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

Jak se tam dostat

Dopravní spojení není silnou stránkou Nepomucka. Městem Nepomuk prochází silnice I. třídy č. 20 Plzeň – České Budějovice, ale to je z hlavních tahů všechno. V železniční stanici Nepomuk sice staví rychlíky na stejné trase, leč nádraží je vzdálené od náměstí skoro 3 km a autobusové spojení do města funguje jen ve všední dny (!). Menší obce v okolí jsou o víkendech většinou úplně bez spojení veřejnou dopravou. Doplnkový význam má regionální železnice č. 191 z Nepomuku do Blatné – zastávka Kotouň je dobrým východištěm do Přírodního parku Pod Štědrým.

Autem dojedete do Nepomuku z Prahy asi za půldruhé hodiny; z plzeňské dálnice vyjedte u Starého Plzeňce. Vlakem to s přestupem v Plzni trvá dvě hodiny (plus půl hodiny pěší chůze do města).

Akce

Nepomucko během roku

O tom, že Nepomucko je krajem činných lidí, svědčí i množství kulturních akcí pořádaných ve městě Nepomuku i v okolí. Přinášíme výběr těch nejdůležitějších:

- Svatojanské slavnosti, spojené s tradiční poutí, probíhají v Nepomuku kolem 16. května. Vedle poutní mše se na náměstí koná též vyhlášený jarmark.
- U příležitosti mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého (20. březen) prochází městem procesí ke kostelu sv. Jana ke slavnostní bohoslužbě.
- Od roku 1998 má v Nepomuku tradici Mezinárodní sochařské a řezbářské sympozium. Letos se koná od 27. června do 18. července. Z předchozích ročníků „zbyly“ na náměstí v Nepomuku i jinde zajímavé sochy.
- Ve skanzenu v Chanovicích pořádají vždy na přelomu června a července přehlídku tradičních lidových řemesel.

Radnice v Nepomuku

Interiér nepomucké dominanty – kostela sv. Jana Nepomuckého

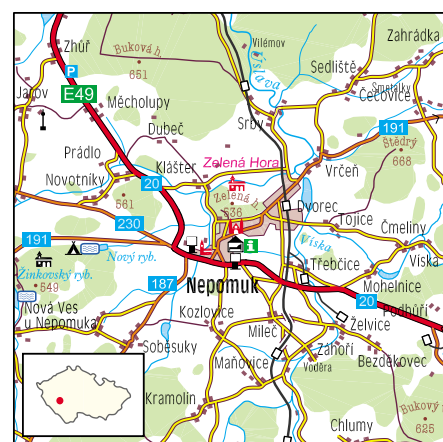
Na vlastní chrám se ale komunisté ruku vztáhnout neodvážili, a tak můžete obdivovat monumentální barokní kostel, jehož dnešní podoba vznikla v letech 1734 – 1736 podle projektu K. I. Dientzenhofera. Impulzem ke stavbě bylo svatořečení Jana Nepomuckého (1729); předtím tu stál menší dřevěný kostel a ještě dříve snad Janův rodný dům. Interiér má podobu přibližně čtvercové síně a na hlavním oltáři spatříte sochu sv. Jana s typickou svatozáří tvořenou pěti hvězdami.

Starší než svatojanský kostel je chrám sv. Jakuba v bývalé osadě Přesanice, dnes v západní části města Nepomuku. Ten vznikl na návrší už koncem 13. století, má zřetelně gotický půdorys (s barokní věží) a ohradní zeď naznačuje, že kostel býval opevněn – v dobách zlých sloužil místním obyvatelům i jako pevnost. Malebné Přesanické náměstí dotváří původně barokní arciděkanství a nejstarší obytné stavení Nepomuku, dům U České lípy. Škoda jen frekventované silnice, která tudy prochází...

Tajemný Klášter

Ohniskem kolonizace krajiny jižně od Plzně se od poloviny 12. století stal mužský cisterciácký klášter založený na úpatí Zelené hory snad knížetem Vladislavem II. Po dokončení stavby, která trvala asi 50 let, se tento klášter zařadil mezi nejvýznamnější komplexy svého druhu v české kotlině. Zdejší mniši, kterých bylo snad až 300, zakládali další kláštery (mj. ve Zlaté Koruně) a měli čilé styky s pražským biskupstvím i královským dvorem.

O zkázu kláštera se zasloužili dne 25. dubna 1420 husité, když jej útokem vedeným ze Zelené hory zcela zničili. Skutečná podoba kláštera před jeho zničením zřejmě zůstane navždy mystériem historie. Určitý návod mohou dát obrovské rozměry komplexu, znatelné ze zbytků obvodových zdí i dnes, stejně jako dobové pověsti: podle jedné z nich měla být střecha hlavního klášterního kostela pokryta zlatem.

Z husitské pohromy se klášter pod Zelenou horou už nikdy nevzpamatoval a na jeho ruinách v následujících staletích vznikla ves nazvaná Klášter. Při její výstavbě byly použity trosky a dochované články komplexu, což dnešní vesnici dodává kuriózní charakter. Uprostřed zástavby najednou vybíhá do návsí zdánlivě nesmyslně příčná zeď s podjezdem a románskými okny, zřejmě pozůstatek křížové chodby kláštera. Podobného původu je i raně gotický portál v ohradní zdi současného kostela sv. Markéty, a podíváte-li se pozorně, objevíte nějaký starobylý kamenný detail skoro na každém stavení.

Za Černými barony

Príslušníci mužského pohlaví starší čtyřiceti let, ale ani mnozí další nezaváhají: Černí baroni rovná se Zelená hora u Nepomuku. „Hlásky“ vojína Kefalina či majora Terazkyho se díky románu Miloslava Švandrlíka Černí baroni staly legendami citovanými nejen za dlouhých kasárenských večerů. Jenže ne všechno tu bylo tak úsměvné, jak by se ze Švandrlíkova díla či jeho filmové adaptace (1992) mohlo zdát.

Svahy Zelené hory (536 m n. m.) se strmě zvedají mezi Nepomukem a Klášterem. →